

Jury recht- spraak

Ik loop over de speelplaats. Het is koud weer, maar de zon schijnt en de meeste kinderen zijn bezig met balspelletjes of op de klimtoestellen. Bij de klimtoestellen staat een aantal kinderen van groep zeven; ze praten druk met elkaar en maken grote gebaren. Er is 'iets' aan de hand. Maja komt naar mij toe: "Meester, er is ruzie." Ik loop met haar mee naar het groepje en inderdaad, er wordt ijverig gediscussieerd. Lars, Roel, Nikita, Jesper, Kristian en Thomas staan in een kringetje en bestoken elkaar met argumenten van een hoog welles-nietesgehalte. Ik begrijp niet waar het over gaat en wie precies de personen zijn waar het om draait, maar ik zie wel dat Kristian, Nikita en Lars een bemiddelende rol spelen.

Ik ga met Maja op een rand staan, een soort tribune, en ik zeg tegen haar: "Het is een spel, wij zijn het publiek". Maja lacht even en zegt: "Ja, het is een rechtbank. Wij zijn de jury." Ik vraag haar "Wie is de rechter?" en Kristian kijkt om en zegt "Ik!" Jesper en Thomas kibbelen met elkaar, Nikita bemoeit zich ermee en Kristian zegt: "Eh-eh, luisteren naar elkaar, eerst laten uitspreken!" Het hele groepje gaat mee in het spel, de discussie is echt, maar de angel is eruit, ze luisteren naar elkaar. Na een paar minuten worden onverwacht handen geschud en het is voorbij, opgelost. Ik weet nog steeds niet waar het over ging en ik denk Maja ook niet. Zij kijkt me aan en lacht tevreden.

Dré Minkenberg / dre@denoordwijksschool.nl
De Noordwijkse school